

بررسی همبستگی بین هوش هیجانی و سازگاری عاطفی و اجتماعی در دانش آموزان دختر پیش دانشگاهی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶

دکتر محبوبه صفوی^۱، سیده مریم موسوی لطفی^{۲*}، دکتر رضا لطفی^۳

۱. استادیار، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران پزشکی

۲. مربی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قم

۳. پزشک عمومی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران

چکیده

سابقه و هدف: این مطالعه با توجه به اهمیت هوش هیجانی در تعدیل استرس، سلامت روان و رفتارهای سازگارانه، به منظور تعیین همبستگی بین هوش هیجانی و سازگاری عاطفی و اجتماعی در دانش آموزان دختر پیش دانشگاهی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶ انجام گردید.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی- همبستگی، ۳۰۰ دانش آموز دختر پیش دانشگاهی شهر تهران، به روش نمونه‌گیری تصادفی چندمرحله‌ای انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه مشخصات فردی، پرسشنامه هوشبهر هیجانی بار- آن (EQ-I) و پرسشنامه سازگاری دانش آموزان دبیرستانی (AISS) بود. داده‌ها با استفاده از آزمون آماری کای دو و ضریب همبستگی پیرسون تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: همبستگی بین هوش هیجانی و سازگاری عاطفی و اجتماعی مستقیم و معنادار بود. همچنین اکثریت دانش آموزان دارای سازگاری عاطفی در سطح خوب (۵۶٪) و سازگاری اجتماعی در سطح متوسط (۳۹/۷٪) بودند.

نتیجه‌گیری: با توجه به همبستگی معنادار بین هوش هیجانی و متغیرهای فوق‌الذکر نیاز به آموزش مؤلفه‌های هوش هیجانی برای ارتقای توانایی مقابله با مشکلات و سازگاری مؤثر در دانش آموزان احساس می‌شود.

واژگان کلیدی: هوش هیجانی، سازگاری عاطفی، سازگاری اجتماعی، دانش آموزان دختر پیش دانشگاهی

مقدمه

افراد، نقشی اساسی ایفا می‌کند. این یافته به عنوان یک اصل مهم هوش هیجانی تا امروز مورد قبول صاحب نظران بوده است (۲). در مطالعه Engelberg و Sjoberg، هوش هیجانی به عنوان یک توانایی کلی جهت سازگاری عاطفی و اجتماعی مطرح شده است (۳). سازگاری عاطفی را می‌توان شامل سلامت روانی خوب، رضایت از زندگی شخصی و هماهنگی میان احساسات، فعالیتها و افکار دانست. به عبارت دیگر، سازگاری عاطفی یعنی مکانیزم‌هایی که توسط آنها، فرد ثبات عاطفی پیدا می‌کند و سازگاری اجتماعی شامل سازگاری فرد با محیط اجتماعی خود است که این سازگاری ممکن است با تغییر دادن خود و یا محیط به دست آید (۴). به طور کلی آنچه از متون تحقیقی برمی‌آید این است که سازگاری موفقیت‌آمیز افراد بسته به عملکرد یکپارچه توانش‌های هیجانی دارد. در واقع هوش هیجانی در پرورش سازگاری با تجارب و حوادث استرس‌زای وقوع یافته، پیش‌بینی اهداف

هوش هیجانی، جدیدترین تحول در زمینه فهم رابطه میان تعقل و هیجان است و از آن به عنوان ماشه‌چکان یک انقلاب بزرگ در زمینه ارتقای بهداشت روانی یاد می‌شود. در واقع مفهوم هوش هیجانی، یک حیطة چندعاملی از مجموعه مهارتها و صلاحیت‌های اجتماعی است که بر تواناییهای فرد برای تشخیص درک و مدیریت هیجان، حل مسأله و سازگاری تأثیر می‌گذارد و به طرز مؤثری فرد را با نیازها، فشارها و چالشهای زندگی سازگار می‌کند (۱). ریشه‌های تاریخی این مفهوم را می‌توان در قرن ۱۹ جستجو کرد. داروین در سال ۱۸۷۲ میلادی، اولین اثر معروف خود را در این زمینه منتشر نمود. او اثبات کرد که ابراز عواطف در رفتارهای سازگارانه

*نویسنده مسئول مکاتبات: سیده مریم موسوی لطفی؛ قم، بلوار ساحلی، دانشگاه علوم پزشکی قم، دانشکده پرستاری و مامایی؛ پست الکترونیکی: mmousavi.msc@gmail.com

این رابطه پرداخته است: بر اساس گزارش سازمان بهداشت جهانی در سراسر جهان بیش از ۱۰۰ میلیون نوجوان از خانه‌های خود فرار می‌کنند که از این تعداد ۷۴٪ دختر و ۲۶٪ پسر می‌باشند (۱۱). نگاهی دقیق به مکانیزم مشکلات مذکور نشان می‌دهد، کاستیهایی که در صلاحیت‌های هیجانی یا اجتماعی افراد به وجود آمده، زمینه‌ساز چنین مشکلات بفرنجی گردیده است و راهبردهای پیشگیرانه یا اصلاحی که به خوبی سازماندهی شده باشند، می‌توانند نوجوانان را در مسیر صحیح نگاه دارند.

با توجه به این که تاکنون مطالعات محدودی پیرامون هوش هیجانی و رابطه آن با سازگاری انجام گردیده و از سوی دیگر بررسی و شناسایی هوش هیجانی به لحاظ نظری در تقویت کفایت شخصی و بهبود روابط بین فردی امری ضروری بوده و به لحاظ عملی می‌تواند تا حدودی مسایل و مشکلات افراد را در حوزه سازگاری حل یا جبران نماید (۱۲)، لذا این پژوهش با هدف تعیین همبستگی هوش هیجانی و سازگاری عاطفی و اجتماعی در دانش‌آموزان دختر پیش‌دانشگاهی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶ انجام شده است. نتایج این مطالعه می‌تواند زمینه‌ساز تدوین برنامه‌های آموزشی هوش هیجانی توسط مسؤولان آموزش و پرورش کشور باشد تا صلاحیت‌های هیجانی را در فراگیران تقویت و به رفع مشکلات و مسایل هیجانی و رفتاری آنها کمک نمایند.

مواد و روش‌ها

این بررسی از نوع توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری پژوهش شامل دانش‌آموزان دختر ۱۶ تا ۱۸ ساله مقطع پیش‌دانشگاهی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶ بودند. حجم نمونه پژوهش را ۳۰۰ نفر از دانش‌آموزان دختر مقطع پیش‌دانشگاهی در گرایشهای علوم انسانی، تجربی و ریاضی در مناطق ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۸، ۱۱ و ۱۳ آموزش و پرورش شهر تهران تشکیل دادند. انتخاب این افراد به روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای بود، بدین صورت که در مرحله اول از ۳۸۴ آموزشگاه پیش‌دانشگاهی دخترانه شهر تهران، ۱۵ مرکز به طور تصادفی انتخاب گردید و در مرحله دوم از هر مدرسه یک کلاس به تفکیک هر سه رشته تحصیلی برگزیده شد و در مرحله سوم مجموعاً ۲۰ دانش‌آموز (رشته ریاضی ۱۰ نفر، علوم تجربی ۵ نفر و علوم انسانی ۵ نفر) انتخاب شدند که با توجه به توزیع بیشتر دانش‌آموزان در رشته ریاضی نسبت به تجربی و انسانی تعداد نمونه‌ها نیز به همان نسبت متفاوت انتخاب گردید. ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش پرسشنامه‌ای

مطلوب در آینده و نیز سازگاری با استرس‌های مزمن نقشی اساسی دارد (۵).

Extremera و همکاران در سال ۲۰۰۷ طی بررسی خود مطرح نمودند نوجوانانی که در رابطه با شناخت هیجانات خود دچار مشکل هستند و تواناییهای لازم را برای تنظیم هیجاناتشان ندارند، در شرایط پراسترس از کنترل خوبی برخوردار نبوده، ماهیت استرس را با شدت بالاتری درک می‌نمایند و از سازگاری روانشناختی کمتری برخوردارند (۶). همچنین در مطالعه‌ای که Bastian و همکاران در سال ۲۰۰۵ انجام دادند، مشخص گردید که هوش هیجانی بالا در نوجوانان با ارتباط بهتر با همسالان، ثبات عاطفی، شبکه‌های اجتماعی قوی‌تر، رابطه مستقیم و با ناسازگاریهایی همچون اعتیاد، مصرف الکل، فرار از منزل، رابطه عکس دارد (۷). در تبیین این نوع دستاوردهای پژوهشی، برآورد شده است که هوش شناختی حداکثر ۲۰٪ در پیش‌بینی موفقیت افراد در زندگی سهم دارد. در حالی که ۸۰٪ باقیمانده در گرو مهارتهایی است که هوش هیجانی را شکل می‌دهند. بنابراین بهره هوش افراد، هیچگونه پیش‌آگهی نمی‌دهد که آنها در فراز و نشیب زندگی چگونه عمل خواهند کرد. همچنین هوش و استعداد تحصیلی، هیچگونه آمادگی و مهارتی را برای جدال با ناملایمات زندگی یا استفاده از فرصت‌های مطلوب به دست نمی‌دهد (۸). لذا امروزه سازگاری موفقیت‌آمیز نوجوان در عصر اطلاعات و انفجار علم و فناوری مستلزم آن است که او برای حل مسایل و تصمیم‌گیری مناسب، از تواناییها و مهارتهای شناختی و هیجانی کافی بهره‌مند باشد تا از طریق سیالی اندیشه و مهارتهای هیجانی کارآمد بتواند خود را با شرایط همواره متحول زمان به نحوی مناسب سازگار نماید (۹). کاملاً بدیهی است که نوجوانان و جوانان، حاملین اصلی فرهنگ و تمدن در هر جامعه‌ای به شمار می‌روند و این در حالی است که در کشور ما این قشر با ناسازگاریهایی از قبیل اختلالات روانی، اعتیاد، فرار از منزل، بزهکاری و... مواجهند که این مشکلات می‌تواند برخاسته از افت صلاحیت‌های هیجانی درآنان باشد؛ به طوری که آمارها نشان داده تقریباً ۲۰٪ از نوجوانان و جوانان هرساله مشکلاتی را در زمینه سلامت روان تجربه می‌کنند. بررسیهای دفتر پیشگیری از آسیبهای اجتماعی وزارت آموزش و پرورش کشور نیز نشان داده که ۱۳/۵٪ از جمعیت دانش‌آموزان کشور که جمعیتی بیش از دو میلیون نفر را در بر می‌گیرد، در معرض خطر اعتیاد قرار دارند (۱۰). همچنین برزگر ضمن بیان این مطلب که در سالهای اخیر فرار از منزل در دختران نوجوان افزایش یافته، به ذکر آماری در

مشمول بر بخش اطلاعات دموگرافیک، پرسشنامه هوش بهر هیجانی بار - آن و پرسشنامه سازگاری دانش‌آموزان دبیرستانی (AISS) بود.

پرسشنامه هوش‌بهر هیجانی (EQ-i) اولین بار توسط Bar-on در سال ۱۹۹۷ به کار برده شد (۱۲) که دارای ۹۰ سؤال بوده و پاسخهای این آزمون بر روی یک مقیاس پنج درجه‌ای در طیف لیکرت (کاملاً موافقم، موافقم، تا حدودی، مخالفم، کاملاً مخالفم) تنظیم شده است. این آزمون شامل ۵ عامل مرکب شامل ترکیب روابط بین‌فردی، ترکیب روابط درون‌فردی، ترکیب مقابله با فشار، ترکیب سازگاری، ترکیب خلق کلی و ۱۵ خرده مقیاس شامل خودآگاهی هیجانی، ابزار وجود، حرمت نفس، خودشکوفایی، استقلال، همدلی، روابط بین‌فردی، مسؤلیت‌پذیری اجتماعی، حل مسأله، آزمون واقعیت، انعطاف‌پذیری، تحمل استرس، کنترل تکانه، شادکامی و خوش بینی می‌باشد. نحوه نمره‌گذاری در این پرسشنامه نیز از ۵ به ۱ (کاملاً موافقم = ۵ و کاملاً مخالفم = ۱) و در برخی سؤالات با محتوای منفی یا معکوس (کاملاً موافقم = ۱ و کاملاً مخالفم = ۵) انجام می‌شود. نمره کل آزمون نیز برابر با مجموع نمرات ۱۵ مقیاس می‌باشد که حداقل نمره برای آزمودنیها ۹۰ و حداکثر ۴۵۰ در نظر گرفته شده است (۱۳). پایایی این پرسشنامه در هفت نمونه از جمعیت‌های مختلف به روش بازآزمایی و به فاصله یک ماه توسط Bar-on محاسبه شد. میانگین ضرایب آلفای کرونباخ برای همه خرده‌مقیاسها در دامنه‌ای از ۰/۶۹ (مسؤلیت‌پذیری اجتماعی) تا ۰/۸۶ (حرمت نفس) و میانگین ۰/۷۶ گزارش گردید. بررسی پایایی به روش بازآزمایی نیز میانگین ضرایب پایایی را برابر ۰/۶۶ نشان داد (۱۲). در ایران نیز پایایی پرسشنامه توسط سموعی و همکاران، با روش همسانی درونی توسط آلفای کرونباخ ۰/۹۳ و با روش زوج فرد ۰/۸۸، برآورد گردیده است (۱۳). نتایج مطالعات زوارقی و فتاح‌زاده نیز در سال ۱۳۸۵ پایایی قابل قبولی را نشان داده است (۱۴ و ۱۵).

پرسشنامه سازگاری دانش‌آموزان دبیرستانی نیز اولین بار در سال ۱۹۹۳ جهت سنجش سازگاری دانش‌آموزان در سه حوزه عاطفی، اجتماعی و آموزشی توسط A.k.p Singha تهیه گردیده و در سال ۱۳۷۷ توسط کرمی ترجمه و نگارش شده است. این آزمون شامل ۶۰ سؤال می‌باشد که برای سنجش دو حوزه عاطفی و اجتماعی ۴۰ سؤال در نظر گرفته شده و گزینه‌های هر سؤال نیز به صورت بله یا خیر طراحی گردیده است. در این پرسشنامه برای پاسخهای نشانگر سازگاری در هر سه حوزه نمره ۰ و در غیر این صورت نمره ۱ منظور می‌گردد.

برای آزمودنیها در حوزه سازگاری عاطفی و اجتماعی بر طبق نمرات خام به دست آمده از پرسشنامه، ۵ طبقه با دامنه نمرات مربوط به آن توصیف گردیده است؛ به این طریق که برای سازگاری عاطفی طبقه الف: خیلی خوب: ۱-۰، ب: خوب: ۵-۲، پ: متوسط: ۷-۶، ت: ضعیف: ۱۰-۸، ث: خیلی ضعیف: ۱۱ به بالا و در مورد سازگاری اجتماعی نیز الف: خیلی خوب: ۲-۰، ب: خوب: ۴-۳، پ: متوسط: ۷-۵، ت: ضعیف: ۱۰-۸، ث: خیلی ضعیف: ۱۱ به بالا در نظر گرفته شده است. در ایران نیز رویی محتوایی و صوری این پرسشنامه توسط سه نفر از اساتید مشاوره، روانسنجی و آمار تأیید شده است. اساتید فوق‌الذکر تأیید کرده‌اند که این پرسشنامه برای سنجش سازگاری در سه حوزه عاطفی، اجتماعی و آموزشی برای دانش‌آموزان دبیرستانی و پیش‌دانشگاهی قابل تأیید است. بر اساس گزارش کرمی، پایایی این پرسشنامه به روش دو نیمه‌کردن برای سازگاری عاطفی ۰/۹۴ و برای سازگاری اجتماعی ۰/۹۳ بوده است (۱۶).

پژوهشگران پس از اخذ موافقت اخلاقی و قانونی ضمن جلب رضایت آگاهانه دانش‌آموزان مورد پژوهش، داده‌ها را جمع‌آوری کردند و سپس برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون مجذور کای، ضریب همبستگی پیرسون و نرم افزار SPSS استفاده نمودند. با توجه به اینکه اخذ نمره بالا در هوش هیجانی نشان‌دهنده هوش هیجانی بالای دانش‌آموزان مورد مطالعه می‌باشد و کسب امتیاز پایین در حوزه سازگاری با رفتارهای سازگارانه بیشتری همراه است، در نتیجه منفی شدن ضریب همبستگی پیرسون در این مطالعه رابطه بین هوش هیجانی و سازگاری عاطفی و اجتماعی را مثبت ارزیابی می‌کند.

یافته‌ها

اکثریت دانش‌آموزان ۱۸ ساله (۵۱/۷٪) بودند. در مراکز پیش‌دانشگاهی دولتی (۶۶/۷٪)، در مناطق ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ (به تفکیک ۱۳/۳٪) و در رشته ریاضی (۵۰٪) تحصیل می‌کردند. معدل اکثریت افراد ۱۸ به بالا (۴۶/۷٪) بوده و در خانواده‌ای با تعداد اعضای ۴ نفر (۴۱/۳٪) زندگی می‌کردند. شغل پدر اکثریت دانش‌آموزان آزاد (۴۷/۳٪)، شغل مادر خانه‌دار (۸۰٪)، تحصیلات پدر دیپلم (۴۴/۷٪)، تحصیلات مادر نیز دیپلم (۵۷٪) و سرپرست آنها هر دو والد (۹۴/۷٪) بوده است (جدول ۱).

رابطه معنادار ($p < 0/05$) مشاهده شد و همبستگی بین این دو متغیر نیز مثبت و معنادار بود ($r = 0/18$, $p < 0/02$).

همچنین بر اساس یافته‌های جدول ۲، اکثریت دانش‌آموزان مورد مطالعه دارای سازگاری عاطفی خوب (۵۶٪) و سازگاری اجتماعی متوسط (۳۹/۷٪) بودند.

جدول ۲- توزیع فراوانی و فراوانی نسبی (درصد) سازگاری عاطفی و سازگاری اجتماعی ($n = 300$)

متغیر	فراوانی (%)
سازگاری عاطفی	خیلی خوب ۱۷ (۵/۷٪)
	خوب ۱۶۸ (۵۶٪)
	متوسط ۴۷ (۱۵/۷٪)
	ضعیف ۴۳ (۱۴/۳٪)
سازگاری اجتماعی	خیلی ضعیف ۲۵ (۸/۳٪)
	خیلی خوب ۳۵ (۱۱/۷٪)
	خوب ۷۳ (۲۴/۳٪)
	متوسط ۱۱۹ (۳۹/۷٪)
	ضعیف ۵۱ (۱۷٪)
	خیلی ضعیف ۲۲ (۷/۳٪)

بر اساس یافته‌های جداول ۳ و ۴، بیشترین درصد فراوانی (۳۷/۳٪) مربوط به دانش‌آموزانی بود که از هوش هیجانی بالا و سازگاری عاطفی خوب و کمترین درصد فراوانی (۰/۳٪) مربوط به دانش‌آموزانی بود که از هوش هیجانی بالا و سازگاری عاطفی خیلی ضعیف برخوردار بودند. همچنین بیشترین درصد فراوانی (۲۰٪) مربوط به دانش‌آموزانی بود که از هوش هیجانی بالا و سازگاری اجتماعی متوسط برخوردار بودند و کمترین درصد فراوانی مربوط به آنهایی بود که دارای هوش هیجانی بالا و سازگاری اجتماعی خیلی ضعیف بودند. نتایج آزمون آماری مربع کای نیز نشان داد که بین هوش هیجانی و سازگاری عاطفی و اجتماعی رابطه معناداری وجود دارد ($p < 0/001$). با توجه به این که نمره بالای هوش هیجانی نشان‌دهنده هوش هیجانی بالای دانش‌آموزان مورد مطالعه می‌باشد و کسب امتیاز پایین در حوزه سازگاری، با رفتارهای سازگارانۀ بیشتری همراه است؛ در نتیجه همبستگی بین هوش هیجانی و سازگاری عاطفی ($r = 0/59$ و $p = 0/001$) و اجتماعی ($r = 0/58$ و $p = 0/001$) مستقیم و معنادار ارزیابی شده است.

جدول ۱- توزیع فراوانی مطلق و نسبی دانش‌آموزان بر حسب

مشخصات دموگرافیک

متغیرهای دموگرافیک	تعداد	درصد
سن	۱۶ سال	۹
	۱۷ سال	۱۳۶
	۱۸ سال	۱۵۵
تعداد اعضای خانواده	۳	۲۷
	۴-۵	۲۱۲
	>۵	۶۱
شغل پدر	کارگر	۴
	کارمند	۱۰۹
	آزاد	۱۴۲
شغل مادر	سایر	۴۵
	خانه‌دار	۲۴۰
	کارمند	۳۹
تحصیلات پدر	بیسواد	۷
	ابتدایی و راهنمایی	۳۸
	دیپلم	۱۳۴
تحصیلات مادر	دانشگاهی	۱۲۱
	بیسواد	۵
	ابتدایی و راهنمایی	۵۴
سرپرست	پدر و مادر	۲۸۴
	فقط پدر	۱
	فقط مادر	۱۵
رشته تحصیلی	ریاضی	۱۵۰
	تجربی	۷۵
	انسانی	۷۵
مرکز پیش‌دانشگاهی	دولتی	۲۰۰
	غیرانتفاعی	۱۰۰
معدل	زیر ۱۲	۱
	۱۲-۱۳/۹۹	۱۱
	۱۴-۱۵/۹۹	۴۴
سازگاری عاطفی	۱۶-۱۷/۹۹	۱۰۴
	بالای ۱۸	۱۴۰

بین هوش هیجانی با ویژگی‌هایی مانند سن، نوع مرکز آموزشی، رشته تحصیلی، تعداد اعضای خانواده، شغل و تحصیلات پدر و مادر ارتباطی یافت نگردید؛ اما بین هوش هیجانی و معدل

جدول ۳- توزیع فراوانی مطلق و نسبی هوش هیجانی دانش‌آموزان مورد پژوهش بر حسب سطوح سازگاری عاطفی

نتایج آزمون	جمع	خیلی ضعیف	ضعیف	متوسط	خوب	خیلی خوب
	تعداد درصد	تعداد درصد	تعداد درصد	تعداد درصد	تعداد درصد	تعداد درصد
$p = 0/001$	۴۸/۷	۱۴۶	۸	۲۴	۱۲/۷	۳۸
	۵۱/۳	۱۵۴	۰/۳	۱	۱/۷	۵
	۱۰۰	۳۰۰	۸/۳	۲۵	۱۴/۳	۴۳

۱. مسوولین و دست‌اندرکاران وزارت آموزش و پرورش کشور، دروس مربوط به قابلیت‌های هیجانی را در برنامه درسی فراگیران بگنجانند تا متناسب با ظرفیت و شرایط سنی و تحصیلی فراگیران رشد مهارت‌ها و صلاحیت‌های هیجانی در آنها صورت گیرد.

۲. آموزش مهارت‌های هیجانی از دوره پیش‌دبستانی در قالب شیوه‌هایی همچون نمایش عروسکی، ایفای نقش، فیلم‌های آموزشی صورت گیرد تا مشکلات عاطفی، اجتماعی و بین‌فردی را بتوان از همان دوران کودکی حل نمود.

۳. طراحی و تدوین الگوهای برای آموزش هوش هیجانی دانش‌آموزان در مقاطع مختلف تحصیلی انجام گیرد.

۴. رابطه بین هوش هیجانی و سازگاری عاطفی و اجتماعی در دختران و پسران نوجوان مورد بررسی و مقایسه قرار گیرد.

در پایان لازم است به این نکته تأکید شود که جامعه مورد پژوهش و نیز نوع مطالعه، محدودیت‌هایی را در زمینه تعمیم یافته‌ها، تفسیرها و اسنادهای علت‌شناختی متغیرهای بررسی‌شده مطرح می‌کند که باید در نظر گرفته شود.

نتیجه‌گیری

با توجه به همبستگی معنادار بین هوش هیجانی و متغیرهای ذکرشده، نیاز به آموزش مؤلفه‌های هوش هیجانی جهت ارتقای توانایی مقابله با مشکلات و سازگاری مؤثر در دانش‌آموزان احساس می‌شود.

تشکر و قدردانی

نگارندگان این مقاله مراتب سپاس و قدردانی خود را از مسوولین آموزش و پرورش، هسته مشاوره، پرسنل و دانش‌آموزان مدارس مورد مطالعه ابراز می‌دارند.

برای رسیدن به سازگاری اجتماعی فراهم می‌آورد؛ از سوی دیگر هر چه سطح هوش هیجانی فرد بالاتر باشد، ویژگی تسهیل هیجانی بیشتر به وی کمک می‌کند تا با سازماندهی افکار، حافظه و محتویات حافظه به گونه‌ای انسجام‌یافته‌تر با مسایل و تنش‌های مربوط به محیط اجتماعی روبه‌رو شود. علاوه بر این ویژگی تسهیل هیجانی با تغییرات مثبت رفتاری به سازش بهتر فرد با محیط و محرک‌های محیطی کمک می‌کند؛ همچنین در پرتو ویژگی شناخت هیجانی، افراد با هوش هیجانی بالا، علاوه بر افزایش احتمال شناخت صحیح و واقع‌بینانه هیجانها توان پیش‌بینی و میزان چیرگی‌شان افزایش یافته و راهبردهای رویارویی مؤثر با هیجانها و موقعیت‌های تنش‌زا به کار گرفته می‌شود که بر این اساس شناخت هیجانی با سازوکارهای پیش‌بینی، کنترل و راهبردهای رویارویی کارآمد به بهبود کیفیت روابط اجتماعی و رسیدن به سازگاری مطلوب اجتماعی کمک می‌نماید.

ویژگی مدیریت هیجانها نیز که در افراد با هوش هیجانی بالا شکلی مفید و بارز داشته، می‌تواند در خدمت سازماندهی هیجانها قرار گیرد و از بروز بحران‌های هیجانی پیشگیری نماید. افزون بر سازوکار پیشگیری، سازماندهی هیجانی قدرت سازش‌پذیری فرد را به لحاظ اجتماعی افزایش می‌دهد (۳).

نگاهی دقیق به ماهیت انسانها نشان می‌دهد که انسان نه منطق صرف است و نه احساس (هیجان) صرف، بلکه ترکیبی از هر دو می‌باشد. لذا توانایی شخص برای سازگاری و چالش با زندگی به عملکرد منسجم قابلیت‌های هیجانی و منطقی بستگی دارد. از آنجایی که تغییرات سریع و پیچیده فرهنگی دهه‌های اخیر ضرورت سرنوشت‌ساز افزایش قابلیت‌های هیجانی و اجتماعی را برای عملکرد موفق و سازش‌یافته افراد آشکار ساخته است (۲۸)، لذا بر اساس نتایج حاصل از تحقیق پیشنهاد می‌شود:

REFERENCES

1. Bar-on R. The Bar-On model of emotional- social intelligence (ESI). *Psicothema* 2006;18:13-25.
2. Noori Emamzadei A, Nasiri H, translators. *Emotional intelligence in daily life*. Esfahan: Neveshteh Publication;2004. p. 142. (Text in Perian)
3. Engelberg E, Sjoberg L. Emotional intelligence, affect intensity, and social adjustment. *Pers Individ Dif* 2004;37(3):533-42.
4. Poor Afkari N. *Psychological-Psychiatric comprehensive dictionary*. Tehran: farhange moaser publication;2006. p. 29. (Text in Perian)
5. Chan DW. Emotional intelligence, social coping and psychological, distress among chines gifted students in Hong Kong. *High Ability Studies* 2005;16:163-78.
6. Extremera N, Duran A, Rey L. Perceived emotional intelligence and dispositional optimism- pessimism analyzing their role in predicting psychological adjustment. *Pers Individ Dif* 2007;42:1069-79.
7. Bastian VA, Burns NR, Nettelbeck T. Emotional intelligence predicts life skills but not as well as personality and cognitive abilities. *Pers Individ Dif* 2005;39:1135-45.

8. Ashayeri N. Emotional intelligence. *Tabib J* 2006;7(5):1-14. (Full Text in Persian)
9. Sharifi P. Primary study of Gardner multiple theory in the base of educational subjects and students adjustment. *Journal of Educational Introduction* 2005,11:11-29. (Full Text in Perian)
10. Nikoogoftar M. Study of Emotional intelligence role in educational improvement and public health of high school students [dissertation], Tehran. School of Literature and Humanities, Tarbiat Modares University 2006. (Text in Perian)
11. Barzegar S. Escape of girls. 1st ed. Qom: Jamal Publication;2002. p. 9. (Text in Perian)
12. Bar-on R. Emotional and social intelligence: Insights from the Emotional Quotient Inventory (EQ-I) .In: Bon R, Parker JDA, editors. Hand book of Emotional Intelligence. Sanfrancisco: Jossy-Bass;2000.
13. Samoui R. Normalization of bar-on emotional quotient questionnaire. Tehran: Sina psychological institute publication; 2004. p. 1-13. (Text in Perian)
14. Zavareghi R. Study of relationship between emotional intelligence and cognition in pre university girls and boys students [dissertation], School of Psychiatry and Social Sciences, Islamic Azad University 2006. (Text in Perian)
15. Fatahzadeh Kh. Study of relationship between emotional intelligence and critical thinking in high school students [dissertation], School of Psychiatry and Social Sciences, Islamic Azad University 2006. (Text in Perian)
16. Karami A. Normalization of adjustment inventory for high school students. Tehran: Sina Psychological Institute Publication;1998. p. 1-8. (Text in Perian)
17. Tapia M, Marsh GE. The effect of sex and grade point average on Emotional intelligence. *Psicothema* 2006;18:108-11.
18. Besharat MA, Shalchi B, Shamsi Poor H. Study of relationship between emotional intelligence and educational success in students. *J Educ New Ideas* 2006;3,4:73-84. (Full Text in Perian)
19. Parker JDA, Creque RE, Barnhart D, Harris JI, Majeski S A, Wood LM, et al. Academic achievement in high school: does emotional intelligence matter? *Pers Individ Dif* 2004;37(7):1321-30.
20. Petrides KV, Frederickson N, Furnham A. The role of trait emotional intelligence in academic performance and deviant behavior at school. *Pers Individ Dif* 2004;36(2):277-93.
21. Golman D. Emotional Intelligence In sadoc V. A (Eds). Kaplan & Sadock's comprehensive text book of psychiatry (7th ed). Philadelphia: Williams & Wilkins 2000. p:447.
22. Lopes PN, Salovey P, Straus R. Emotional intelligence, personality and the perceived quality of social relationship. *Pers Individ Dif* 2003;35:641-58.
23. Hample P, Peterman F. perceived coping and adjustment in adolescents. *J Adolesc Health* 2006;38(4):409-15.
24. Adeymo DA. The buffering effect of emotional intelligence on the adjustment of secondary school students in transition. *Electronic Journal of Research in Educational psychology* 2005;6-3(2):79-90.
25. Brackett MA, Mayer JD, Warner RM. Emotional intelligence and its relation to everyday behaviour. *Pers Individ Dif* 2004;36:1387-402.
26. Gil-Olarte Márquez P, Palomera Martín R, Brackett MA. Relating emotional intelligence to social competence and academic achievement in high school students. *Psicothema* 2006;18:118-23.
27. Qualter P, Witeley HE, Hutchinson JM, POPE DJ. Supporting the development of emotional intelligence competencies to Ease the transition from primery to high school. *Educational Psychology in Practice* 2007;23(1):79-95.
28. Mousavi Lotfi SM, Akbari V, Safavi M. Why emotional intelligence? Qom: Fanoose Andishe. 2009. (Text in Perian)